

פרשת אמור < 11 > ט"ז אייר תש"ע

גילוי דעת

שמה נתאסף

ירושלים קדושה לשלוש הדתות?
הרב חיים שטיינר מביא את דברי הרצי"ה בנושא

ומחדש ישמע

הוצאתם כבר את הגיטרה מהבוידעם?
גם אודי דויד, בדרך לראיון חגיגי

הרב יעקב אריאל על הסגידה למוות
הרב מנחם בורשטיין על תורת הנסתר
ופרק נוסף בעלילות המעצבייני"ש

והבאתם את עמר ראשיית קצירכם
אמור, כ"ג י'

אבי קנטרוביץ > תנועה כהלכה

איתור תקלות בנסיעה

עלינו להכיר היטב את הרכב, את יתרונותיו ומגבלותיו, לדעת לאתר תקלות ובעיקר בשעת הנסיעה.

< **רעשים** - רעשים מוזרים בעת הנסיעה הם אות אזהרה שמשוהו לא בסדר, כדאי לכבות את הרדיו ולהאזין. רעש הנשמע כחבטות עמומות יכול להצביע על תקר בצמיג. לא תמיד אפשר לחוש בתקר באמצעות ההגה, כדאי להיות קשוב. נסיעה על גלגל בלי אוויר עלולה להרוס את החישוק ולגרם לסכנה ממשית ביציבות הרכב.

רעשים מאזור המנוע עשויים להצביע על צינור או רצועה שהשתחררו. כדאי לבדוק, ואם יש ריח של גומי חרוך, יש להזמין מכונאי.

רעש מאחור או מתחתית הרכב הנשמע כמו תיפוף עצבני, עשוי להעיד על מפלט שהשתחרר. במפלטים, כמו בכל דבר אחר, טיפול מיידי עשוי לחסוך הוצאות כבדות יותר בעתיד.

אם שמענו רעשים בקצב אחיד מאזור הגלגלים, יש לבדוק אם עלינו על פסי הרעדה, או אולי ירדנו לשולי הדרך, או שמא נדבק עצם זר לצמיג.

< **רעידות** - הגה רועד מצביע בדרך כלל על בעיה במערכת ההיגוי, באיזון הגלגלים, או על תקלה בצמיג. אולם לפני שניגש לטפל בזה עדיף לבדוק לחץ אוויר בצמיגים.

< **ריחות** - לא כל הריחות באים מבחוץ. אם נפתח חלון נגלה די מוקדם את מקורו האמיתי של הריח הלא-נעים. בין אם זה ריח של דלק, עשן או גומי חרוך, כל הריחות הללו אומרים: לבדוק!

< **נוריות צבעוניות ברכב** - האורות בלוח המחוונים אמורים לכבות לאחר ההתנעה (אור בלם-יד מופעל, ימשיך לדלוק גם לאחר ההתנעה, עד לשחרורו).

כאשר אור אדום מופיע בלוח המחוונים, יש להתייחס לכך מיידית, ואם יש צורך בכך - גם לרדת מהכביש ולעצור בצד הדרך.

למרות שאין אחידות מלאה בין כלי הרכב השונים, בדרך כלל נורית אזהרה בצבע אדום יכולה להצביע על בעיות במערכת השימון, הקירור, החשמל או הבלמים. המשך נסיעה בלי לברר את מהות התקלה, עלול להיות גורלי, ולא רק לשלמות הרכב.

למען בטיחות נסיעתנו - נקפיד לגלות בזמן כל אזהרה לחריגה משגרת הנהיגה.

אדם מאמין נוהג לחומר

סדנאות סימולציה לנהיגה חכמה של **תנועה כהלכה** מסובסדות ע"י **קרן אביה** 09-7745758, 054-4836343

לגלגל זיהור

לע"נ אביה יהושע גולדברג ז"ל

גליון 11
פרשת אמור
ט"ז אייר תש"ע

תמונת שער:
והבאתם
את עמר
ראשית
קצירכם
אמנה, כ"ג י'

התמונה בשער צולמה ע"י:
מרדכי שטרן, 'רואים את
הקולות', בציון הרשב"י במירון

בכל שבוע תתפרסם, בעז"ה, תמונת
שער מתוך מבחר תמונות שתשלחו
אתם הקוראים. **אתם מוזמנים לשלוח**
תמונה הקשורה לפרשת בהר-
בחוקותי או ליום שחרור ירושלים
למייל: gdaat@pisrael.com
לציון עבור תמונת שעה. עפ"י התקנון

זה עונג שבת

הדלקת נרות < ירושלים 6:40 תל אביב: 6:58 חיפה: 6:51
צאת השבת < ירושלים 7:57 תל אביב: 7:59 חיפה: 8:00

המעוניינים

לפרסם במדור זה
את פעילותם בנושא זהירות בדרכים
מוזמנים לשלוח אלינו מידע
על הפעילות והפועלים למייל:

zehirut@pisrael.com

הוצאה לאור: קרן אביה לע"נ אביה יהושע ז"ל
הפקה ופרסומות: פרסומי ישראל ושות'

לפרסום, מודעות והנצחות: ורד כהן-חדד ומימי רצקר
gdaat@pisrael.com ■ 02-5350916

עריכה: עפר מעוז

עיצוב: תמי כהן

תוכן המודעות על אחריות המפרסמים בלבד
© כל הזכויות שמורות לפרסומי ישראל ושות'.

■ נא לא לקרוא בשעת התפילה

■ נא לשמור על קדושת הגליון

■ כל ההכנסות מהגליון קודש למלחמה בתאונות הדרכים

**"לא צריך לחנך
לערכים וגם
אי אפשר"**
(ס' יזהר, 1979)

**"הכרחי לחנך
לערכים וגם אפשר!"**
(כנס גבעת ושינגטון - התש"ע)

כנס גבעת ושינגטון לחינוך לערכים

התש"ע

החינוך בישראל: מהישרדות-למורשת ולזהות

יום חמישי ז' בסיוון תש"ע (אסרו חג שבועות) 20/5/10, 9:30-17:00
באודיטוריום החדש, מכללת גבעת ושינגטון

מנחה הכנס: מר ג'קי לוי

14:00 מושב שני: פתיחה: ח"כ זבולון אורלב - יו"ר ועדת החינוך, התרבות והספורט של הכנסת ברכות: ד"ר אריה לוקר - יו"ר התאגדות מנהלי בתי הספר העל יסודי מר אברהם ליפשיץ - ראש המינהל לחינוך דתי, משרד החינוך דיון: מהישרדות - למורשת ולזהות האלוף (במיל) אלעזר שטרן - ראש אכ"א לשעבר הרב אבי גיסר - יו"ר מועצת חמ"ד ח"כ חיים אורון (ג'זמס) - יו"ר מפלגת מר"צ גב' אמילי עמרוסי - עיתונאית גב' במבי שלג - עורכת מגזין "ארץ אחרת" ד"ר גדי טאוב - היסטוריון ועיתונאי מנחי הדיון: גב' שרה בק (ערוץ 2) ומר ג'קי לוי	09:30 התכנסות, רישום וכיבוד קל
16:00 מושב שלישי: "אפשר להצליח" ד"ר דב אורבך - מנהל ביה"ס שבח מופ"ת, תל אביב: ידע בלי ערך - לא זו הדרך! ד"ר חיים פרי - ראש עמותת "דרך הכפר", ימין אורד: מול שפע, פשע ושסע כמעצבי תודעה - מחשבת חינוך ויישומה, בשילוב קטעים מהסרט "מונית לגונדאר" - מסע למורשת ולזהות	10:00 חנוכת האודיטוריום החדש וקביעת מזוזה ברכה: מר אליעזר (ביני) בינפלד - ראש המועצה האזורית חבל יבנה 10:15 מושב ראשון: פתיחה: מר בנצי דל - יו"ר הנהלת גבעת ושינגטון, לשעבר מנכ"ל משרד החינוך ברכה: מר נח גרינפלד - מנהל האגף להכשרת עובדי הוראה, משרד החינוך דברים: ד"ר אביעזר ויס - ראש המכללה האקדמית לחינוך גבעת ושינגטון: הכרחי לחנך לערכים וגם אפשר הרה"ג ישראל מאיר לאו - הרב הראשי לתל אביב-יפו ויו"ר מועצת יד ושם: חינוך לערכים על פי הקוד "אחרינו!" ד"ר צבי צמרת - יו"ר המזכירות הפדגוגית, משרד החינוך: האתגרים החינוכיים לקראת השנים הבאות הרב חיים סבתו - סופר, חתן פרס "ספיר" לספרות עברית: ספרות ישראלית או עברית - ספרות שעה או ספרות דורות פרופ' נמרוד אלוני - ראש המכון למחשבה חינוכית במכללת סמינר הקיבוצים: ערכים חינוכיים עם ערך - עץ הדעת כעץ החיים ברכה ותגובה: אורח הכבוד - מר אהרון ידלין - לשעבר שר החינוך והתרבות, חתן פרס ישראל תש"ע למפעל חיים בחינוך
17:00 דברי סיכום ונעילה: ד"ר אביעזר ויס ההשתתפות בכנס רק בהרשמה מוקדמת באתר: www.washington.ac.il/kenes בטלפון: 08-8511504 או בפקס: 03-9331479, 08-8511983 ניהול והפקה - צבי שינובר, 03-9331479	13:00 - 14:00 ארוחת צהריים

גילוי דעת

דורש אל החיים
הרב יעקב אריאל - רב העיר רמת גן

שהן בעצם קברי המלכים, החניטה, הספינקסים, ארונות הקבורה וכל מה שהתלווה עליהם. ה"רופאים" המצריים היו מומחים יותר בחניטת מתים מאשר בריפוי חיים. ומכאן רופאים=רפאים. תפקידם העיקרי של כהני הדת המצריים היה פולחן המת. בישראל יש לכוהנים תפקיד אחר - תפקיד לימודי וחינוכי: "כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צב-אות הוא". הכהן אינו מתווך בין האדם לה'. על האדם להתקרב בעצמו אל ה', והכהן רק מסייע לו, בעבודתו בלימודו בדוגמתו האישית. לכן הכהן הישראלי חייב להתרחק מהמוות ומהמתים: "לנפש לא יטמא בעמיו".

פולחנם של כהני הבעל היה "ויתגדדו כמשפסם בחרבות ובקמחים עד שפך דם עליהם". בניגוד מוחלט לזה ציורת התורה: "לא יקרחו קרחה... ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרשית". אצל כהני הבעל הכהן פוצע את עצמו ומקז את דמו כקרבן עבור כולם. לא כן בישראל! תפקידו של הכהן הוא לסייע למקריב להתקרב בעצמו אל ה': "קדשים יהיו לא-להיהם, ולא יחללו שם א-להיהם כי את אשיו ה' להם א-להיהם הם מקריבם והיו קדש". קדושה מחייבת חיים (חיים שלמים ובריאים, ולכן כהן בעל מום פסול לעבודה). לקראת ל"ג בעומר עלינו לדעת שהעלייה לקברו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי אינה באה לחולל התקשרות עם המת חלילה. 'אל תדרשו אל המתים' אמרה התורה. מי שעושה כן עושה עוול לעצמו ולצדיק. העלייה לציון נועדה לעליית נשמתו של המבקר. התקרבותו לציונו של הצדיק צריכה להשפיע עליו ללמוד מתורתו ומדרכיו ■

חלק לעולם הבא". ודוק: לא בעולם הבא אלא לעולם הבא. עולמך תראה בחיך.

לכן התורה מיעטה לדבר על העולם הבא ורק רמזה אליו, כדי למנוע את פולחן המוות ואת הסחת הדעת

גם היום יש ספיריטואליסטים ובעלי סיאנס המתיימרים לתקשר עם רוחות ונשמות מעולם אחר, התורה אסרה זאת בכל תוקף, והענישה על כך בעונשים חמורים

מהפעילות הרוחנית בעולם הזה והעתקתה לעולם אחר. "יפה שענה אחת במעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא". יציקת משמעות רוחנית כאן היא המטרה העיקרית. העולם הבא אינו אלא תוצאה של אותה רמה רוחנית אליה הגיע האדם בעולם הזה.

'כוהני' עבודה זרה להבדיל, עסקו רבות בפולחן המתים. ביניהם היו היידעונים מגידי העתידות, שתיקשרו עם המוות והעלו באוב. פולחן המתים הוא האפיון המרכזי של התרבות המצרית ממנה יצאו ישראל. הפירמידות

פרשת קדושים מסתיימת בפסוק: "ואיש או אשה כי יקרה בכם אוב או ידעני מות יומתו... דמיהם בם". פסוק זה נראה כמקוטע לכאורה מהקשרו הקודם. לפני כן נאמרו פסוקי סיכום וחתימה לפרשה: "אני ה' אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים והייתם לי קדשים כי קדוש אני יה' ואבדל אתכם מן העמים להיות לי". לאחר דברי הסיום של התורה לפרשת קדושים נראה הציווי על האוב והידעוני לכאורה כדיס-הרמוני, כחריג, כמי שאינו במקומו כביכול. ולא היא! פסוק זה מהווה הקדמה לפרשת 'אמור אל הכהנים! אחרי קידושו של עם ישראל כולו הוטלה על הכהנים קדושה מיוחדת, חזו מתבטאת במיוחד בצווי: "והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו ללבש את הבגדים את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרס ועל כל נפש מת לא יבא... ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש א-לקיו כי גור שמן משחת אלהיו עליו אני ה'". נושא היחס אל המת מהווה מבחן לקדושה. המוות - טמא, החיים - קדושים. המוות מאיים על כולנו, אין מי שאינו חרד מפניו. איש לא יודע מה יקרה לנו אחרי המוות, ומתי יקרה האיום מכל. הסקרנות האנושית לחדור מעבר לפרגוד אפל, אטום וחתום זה הניעה תמיד את המין האנושי לתקשר עם העולם שאחרי המוות. האוב והידעוני היו דוגמאות לכך. גם היום יש ספיריטואליסטים ובעלי סיאנס המתיימרים לתקשר עם רוחות ונשמות מעולם אחר. התורה אסרה זאת בכל תוקף, והענישה על כך בעונשים חמורים.

העולם הבא אינו רק עולם הנשמות שלאחר המוות, אלא עולם הרוח הנמצא כבר כאן בעולם הזה. הגר"ח מוולאז'ין (רוח החיים) מסביר: "כל ישראל יש להם

מכון המרכז לסת"ם
טל: 0544-222355

ספרי תורה מוהודרים
• למנהג אשכנזים • למנהג ספרדים

ע"י סופר ירא שמים
הגהות. תיקונים. חידושים של ספרי תורה ישנים

למכירה בהזדמנות נדירה ספר תורה במחיר חסר תקדים

יחסי. יחסי. יחסי.

לרגל חג השבועות הבע"ט

לעפר וירדנה מעוז
מזל טוב להולדת
הלל
העורך הבא של גילוי דעת...
מאחלים משפחת גילוי דעת
1 - פרסומי ישראל ושות'

דעת תורה

אוהל המת

הרב דב ליוור - ראש ישיבת ניר קרית ארבע

וגדולי התנאים אינם חשובים כמו קברי הצדיקים מחוץ לארץ. שמעתי סיפור על חסיד שכיוון שלא היה לו כסף ליסוע לאומן הלך לקבר רשב"י במירון, והניח פתקה שם. חסיד אחר שהיה שם, והתעניין על הכתוב בפתקה, גילה שמבקש אותו חסיד מרשב"י שיתפלל עבורו אצל ר' נחמן...

ממנו הוא מתפלל. אני עצמי חושב שיש עניין ללכת לקברי צדיקים. ישנה שאלה האם מותר לצאת מהארץ לקברי צדיקים, והרב קוק עונה שאמנם יש עניין בהליכה לקברי צדיקים, אך מי אמר שעניין זה דוחה את איסור היציאה מהארץ. בנוסף, למה לחשוב שהצדיקים בארץ פחות חשובים, מה קברי האבות

התורה הזהירה את הכהנים להימנע מטומאת מת, כאשר אצל הדיוטות התורה מתחשבת ברגישות האנושית, ומתירה להיטמא על שבעת הקרובים, ואצל הכהן הגדול גם זה נאסר. הרעיון בדבר הוא, שאצלנו ביהדות השאיפה לחיי נצח טבועה עמוק בנפשנו. המוות הוא סיוט שהיהדות הייתה אמורה להסיר מהמין האנושי. חז"ל דורשים את הפסוק: "אני אמרתי א-לוהים אתם בני עלין כולכם... כאדם תמותון", שבני ישראל היו יכולים לחיות חיי נצח כמו אדם הראשון לפני החטא, אלא שהם נפלו בחטא העגל. כך גם הפסוק אומר: "בלע המות לנצח... וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ", והסיבה שהמוות נקרא בפסוק חרפת עמו, היא שלעם ישראל הייתה היכולת להשתחרר ממציאות המוות במעמד הר סיני, אלא שהם חטאו שוב.

מכל מקום, כהנים צריך להיות בסביבה רוחנית גבוהה. הכהן הגדול, גם כאשר מתים קרוביו מצווה "ומן המקדש לא יצא", היינו שימשיך בעבודת המקדש, זו ללא ספק דרגה גבוהה מאוד.

ההלכה אומרת שרק יהודי מטמא באוהל וגוי לא, וההסבר לכך הוא שבמקום שיש מעלה רוחנית, שם יש טומאה. ישנה גם דעת ר' שמעון, שאמנם לא נפסקה להלכה, שנכרי לא מטמא גם במגע ובמשא.

כידוע כלי מתכת שנטמאו במת הרי הם כמת עפ"י הדין: "חרב הרי הוא כחלל". על כך שאל בעל התוספות, ר' חיים הכהן, את רבנו תם בלשונו הצורית: "אי זה בית אשר תבנו לי ואי זה מקום מנוחתך?" - כלומר, כיוון שמתכת מטמאת כמת, הרי אסור עלי להיכנס לאף בית, שכן ודאי יש שם מתכת שנטמאה במת, ודינו כאוהל המת. על כך ר"ת מחדש שיש כלל כל טומאה שהנזיר מגלח עליה הכהן מזהר עליה, ואין הנזיר מגלח על טומאת אוהל, למרות שהיא מטמאת אותו. הרמב"ן מחדש באותו עניין שאף שחרב כחלל, היא אינה מטמאת באוהל.

אמנם הרמב"ן מביא שאין קברי צדיקים מטמאים, אך זה לא נפסק להלכה, וזה משהו רעיוני ללא השלכה מעשית, ולכן כהנים צריכים להקפיד לא להשתטח על קברי צדיקים.

כידוע, הגר"א הסתייג מהליכה לקברי צדיקים, באומרו שהקב"ה מקבל את תפילתו של אדם בכל מקום

להיות ראשונים זה באופי שלנו.

תכנית מצויינים שלוש שנות לימוד מלגת קיום פטור מלא משכ"ל

המכללה הדתית הראשונה

בונה בימ"ק ראשון

הראשון הראשון

הישוב הראשון בבנימין

הראשון לשקף סוף

העיר הראשונה בישראל

שידורי הטלוויזיה הראשונים

לימודי תואר ראשון B.Ed. בליפשיץ מעניקים לך את ההזדמנות להוביל בחינוך

תואר ותעודת הוראה לבתי הספר העל יסודיים בהתמחויות: תנ"ך • תושב"ע • תקשורת • מדעי המחשב • גיאוגרפיה מתמטיקה • מדעי הטבע - מלגת מקצועות מועדפים מלגות למתאימים מעבדות, ציוד ומחשוב מתקדמים אפשרות ללימודים מרוכזים - 3 עד 4 ימים בשבוע תנאים נוחים ותכניות לימוד אישיות

מסתיימת ההרשמה לתואר שני M.Ed.

מכללת ליפשיץ, המכללה האקדמית הדתית הראשונה בישראל, תציע לך את מיטב אנשי המקצוע ואת נתיבי הלימוד החדשים ביותר ותגשים איתך את השאיפות האישיות שלך. אם להוביל זה באופי שלך - מכללת ליפשיץ היא המקום הראשון בשבילך.

לפרטים, לפגישת ייעוץ אישי ללא תשלום ולהרשמה: 1-800-20-10-20 www.lif.ac.il lifrshum@macam.ac.il

הראשונים בחינוך ליפשיץ המכללה האקדמית הדתית לחינוך

תורת הנגלה

שבוע ימים

הרב צוריאל יונאי - ראש בית המדרש 'רעוא'

בפרשיה זו בקציר ומסתיימים בשמחה במתנה שה' נתן לנו. כשאנחנו סופרים אנו מכירים בהצטרבות הברכה בשדה, ומביעים את תודתנו לה'.

הצורך בספירת הימים בנוסף לספירת השבועות, מופיע דווקא בפרשה שלנו, המדגישה כי עונת הקציר נחתמת ע"י קרבנות לה'. חוויית ספירת חמישים הימים משייכת את התבואה לה' כאדון הכל מתוך חוויה של קבלת מלכות. לעומת זאת פרשת ראה מצריכה למנות רק שבועות. שם חוויית קצירת פירות ארץ ישראל הינה חוויה של שמחה ושל תודה גדולה לה' שהיטיב עמנו, כהשלמה של יציאת מצרים וכהמשך הגאולה.

מעניין שמנהגי הספירה השונים מדגישים את היסודות השונים. הספרדים סופרים: היום שנים ושלושים יום לעומר, שהם ארבעה שבועות וארבעה ימים. המילה עומר מופיעה מיד אחרי הימים כאומרת שהם עיקר הספירה. וכן האות ל' "לעומר" מבטאת שהספירה מתייחסת לקורבן העומר שהוקרב מכבה. נמצא כי במנהג זה הספירה היא זכר למקדש וביטוי למלכות ה' ואדנותו על התבואה והרכוש בכלל.

מנהג האשכנזים שונה בספירתו: היום שנים ושלושים יום, שהם ארבעה שבועות וארבעה ימים בעומה המילה עומר צמודה למניין השבועות, שבועות הקציר. גם האות ב' "בעומר" מבטאת שאנו נמצאים בתוך תקופת העומר דהיינו הקציר. למנהג זה, הספירה היא על ברכת ה' עלינו ומתנת ה' אלינו בפירות ארץ ישראל, כביטוי לשלמות הגאולה.

עוד מבית אבא כולנו מורגלים למנות בספירת העומר גם את הימים וגם את השבועות. ואכן אביי אומר בגמרא במסכת מנחות: "מצוה למנות ימים, ומצוה למנות שבועות". זו ההזדמנות לפתוח את השאלה - מדוע לא די בספירת הימים?

בפרשתנו התורה מצווה "וספרתם לכם... מיום הביאכם את עומר התנופה... שבע שבתות תמימות תהיינה. עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמישים יום, והקרבתם מנחה חדשה לה'". חמישים ימי הספירה מוצגים כתווך בין קרבן העומר לבין קרבנות חג השבועות. ניכר כי זירת האירוע היא בית המקדש העומד ברקע הספירה.

פרשיות הספירה מסתיימת במילים "אני ה' אלוהיכם" אותם דרשו חכמים "זו מלכותי". עונת הקציר נפתחת ונחתמת בהקרב קרבנות לה', כאמירה שהתבואה שייכת לקב"ה. מתוך חוויה זו מעלה היהודי את ראשית קצירו למקדש, למלך שהכל שלו.

בפרשת ראה בספר דברים מופיעה פרשיית הספירה שנית. שם זירת האירוע עוברת לשדה. שם במקום קרבנות נפגוש חרמש וקמה. "שבעה שבועות תספור... מהחל חרמש בקמה תחל לספור שבעה שבועות". כשהיהודי נמצא בשדה שלו, ומונה עוד ועוד שבועות עבודה של קציר, הוא חווה חוויה רוחנית של מפגש עם הקב"ה שכל כך אוהב אותו ומרעיף עליו שפע של תבואה. בפרשיה זו מופיע חג השבועות כתחושת מלאות וכחוויה של עושר "כאשר יברכך ה' א-לקיך, ושמחת לפני ה'". שבעת שבועות הספירה נפתחים

האות ל' - "לעומר"
מבטאת שהספירה
מתייחסת לקורבן העומר
שהוקרב מכבה,
נמצא כי במנהג זה
הספירה היא זכר
למקדש וביטוי
למלכות ה' ואדנותו
על התבואה

אינא אלפי, עשה אותי כלי לשליחותך...

כיסופים

סדרשת

לבנות עולם רוחני עמוק, מתוך לימוד וחוויה, להקשיב לנפש ולחיות שליוות בשדה ההוראה. את המעוניינת לחנך באמונה בואי לצמוח במדרשת כיסופים עם קהילת גוש קטיף שבישוב ניצן

- לימודי יהדות במדרשה בשילוב תואר ראשון בהוראה ותעודת הוראה במכללת "אורות ישראל" באלקנה • הסעות מסודרות למכללה ומלגות גבוהות
- 4 ימי לימוד בשבוע • קודש וחול • שיעורים מרתקים, סדנאות, שבתות וטיולים חווייתיים • מעונות נעימים, ליווי אישי ואווירה משפחתית

אתר נווה דקלים ניצן: www.ndn.org.il
email: kisufim1@gmail.com

הצטרפי אלינו למסע של צמיחה, לימוד: 054-6673658, ענבל: 08-6736771

גלוי וידוע

לדעת רז סודך
הרב מנחם בורשטין - ראש מכון פוע"ה

הדברים נערכו מתוך דבריו של הרב מנחם בורשטין, ראש מכון פוע"ה, בערב לימוד ואזכרה לזכרו של החייל אריאל רביב ז"ל שנערך השבוע

אנו מודעים לכך שישנם מצבי צבירה שונים: גז, נוזל, מוצק. האש הינה - אנרגיה, והיא מבטאת את הכח האנרגטי שיש בדברים. וכך, בכדי לבדוק כמה קלוריות יש בדבר מסוים - שורפים אותו. אנו מבינים כי ע"י שריפה של דברים אנו מוציאים מהכח אל הפועל. רבי שמעון בר יוחאי גילה בל"ג בעומר את הדברים הסמויים שבתורה, וכשלומדים את תורת הנסתר של רשב"י, רואים את הצורך לשילוב של תורה ומעשים טובים.

הנסתר שמתגלה דומה לאש: אש יכולה מחד להועיל, יש בה אנרגיה אדירה ואם מכוונים אותה לטוב אפשר לראות את התועלת שבדבר. אולם מאידך, היא יכולה חס וחלילה לשרוף ולהרוס, והדבר תלוי בשאלה כיצד מכוונים אותה.

זהו עניינו של ל"ג בעומר. הדלקת המדורות באה להראות את האש והאנרגיה הגדולה, וכך כשאנו מתבוננים במדורות אנו מזכרים בעצמה הגדולה שיש בתורה ובחכמת הנסתר, ומבינים כי השאלה היא איך אנו מכוונים את הדברים. וכך, בפעם הבאה שנדליק מדורות ונדאג לאיסוף העצים מבעוד מועד, מלבד העניין המעשי שהילדים יראו כי הכל נעשה בשלמות, נזכור גם את העצמה הגדולה של האש, שתלויה רבות בשאלה כיצד אנו מכוונים את פנימיות התורה היוצאת החוצה.

המציאות המעשית בימינו, גורמת לכך שימי ספירת העומר חוזרים להיות ימי שמחה כבמקורם. דווקא בחודש אייר אנו מוציאים את יום העצמאות, ואת יום ירושלים בכ"ח באייר, ואנו רואים כי לאט לאט הקב"ה מחזיר לנו את השמחה לימי הספירה, וכך הם מקבלים את צביונם הנכון.

אנו צריכים ללמוד כי ימי הספירה הם ההכנה לשבועות, למתן תורה, והדרך הטובה ביותר להתכונן לכך היא דרך ארץ שקדמה לתורה - הבנה של הפנימיות הגדולה שטמונה בנו. ונאחל לעצמנו, שמתוך הכנה גדולה זו נזכה לקבל תורה בצורה הטובה והיפה ביותר, והקב"ה יהפוך לנו עוד ועוד ימים בספירה לימי שמחה, שזוהי באמת ההתקדמות הטובה ביותר לביאת גואל צדק במהרה בימינו, אמן ■ שכתב מתוך הקלטה.

פעמים רבות, מתוך העיסוק בפרטים של הלכות האבלות על מות תלמידי רבי עקיבא, ומרוב העיסוק באיסוף עצים למדורות של ל"ג בעומר, נשכחת מהותם האמיתי והעיקרית של ימים אלו. ננסה להבהיר את עומקם של הדברים.

ימי ספירת העומר הם במקורם ימי שמחה, ימים של הכנה לקראת מתן תורה. לצערנו במשך השנים, בשל האבלות על מותם של 12 אלף זוגות תלמידי רבי עקיבא, הפכו ימים אלו לימי עצב, עד שאדם אומר לחברו כי יש לו 'זקן של ספירה', שהוא כמובן מסמל את האבלות.

יש להבין מדוע היום ההדגשה הגדולה כל כך של קבר רבי שמעון בר יוחאי ביום זה, ומה עניין המדורות?

כידוע, בעקבות דבריו של ר' שמעון בר יוחאי כנגד השלטון הרומי, נאלץ רשב"י להתחבא במערה יחד עם בנו ר' אלעזר במשך 12 שנה. כאשר יצאו מהמערה בעקבות התבטלות הגזירה, הם לא הבינו מדוע אנשים עוסקים בחיי שעה, וכל מקום שנתנו בו את עיניהם מיד נשרף. בעקבות כך, יצאה בת קול ואמרה להם לשוב למערתם.

חזרו הם למערה, וכשיצאו ממנה הפעם, ר' אלעזר שהיה צעיר יותר היה מכה, ואילו רבי שמעון היה מרפא.

ממשיכה הגמרא ומספרת שכשהגיע ערב שבת, ראו זקן אחד שהיה אוחז בידו שתי חבילות של הדסים, וכששאלוהו לפרש הדבר הבהיר להם כי אחד כנגד 'זכור' ואחד כנגד 'שמור'.

על כך מבאר הרב זצ"ל ב'עין אי"ה' כי השמור הם הלאוין, ואילו הזכור הם העשין, ולאחר שראו את החביבות של המצוות על ישראל נתיישרה דעתם. כלומר, ביציאתם השנייה מהמערה, הם כבר מסתכלים על הצד החיובי של הדברים. הם מבינים אמנם כי ישנו גם הצד השלילי - ה'שמור', אולם הם זוכרים גם את ה'זכור', ומבינים כי גם אם לא שומרים את השמור מספיק טוב, אולי כן זוכרים את ה'זכור'. כעת הם רואים את המפגש בין התורה והמציאות בצורה הרבה יותר מבושמת.

וכך,
בפעם הבאה
שנדליק מדורות
ונדאג לאיסוף העצים
נזכור גם את העצמה
הגדולה של האש,
שתלויה רבות בשאלה
כיצד אנו מכוונים
את פנימיות התורה
היוצאת החוצה

פניהן כשלה - ירושלים עיר הקודש. תמחו הנוצרות ושאלו 'מה ליהודיה ולירושלים?', אמרה הסבתא 'ומה לכן בירושלים?'

השיבו הנוצרות 'אנחנו נוסעות לקבר של אלוהים, הקבר הקדוש'. אמרה הסבתא בעוז של אמונה: 'אתן נוסעות לאלוהים קבור, ואילו אני... אני נוסעת לא-לוקים חיים!'

ברוך-השם, זוכים אנו היום לראות זרם גובר והולך של אלפי יהודים מכל קצווי תבל, הבאים לפקוד את הכותל: חילוניים ודתיים, גדולים וקטנים, בני כל העדות והמגזרים. מסביב לשעון, כל ימות השנה, מלאה רחבת הכותל אדם - בימי חג ומועד, בשבתות ובימות החול. אנשים פונים לקב"ה מי בתפילה ותחינה ומי בהודיה ובשמחה.

האבנים הלבבות פועמים, הם חיים.

זכינו לראות את ירושלים - לב האומה - משוחררת ובנויה. כולנו מצפים ומייחלים, שנזכה לעלות אל מעבר לכותל - אל בית קדשנו ותפארתנו, במהרה בימינו אמן.

הכוח המחיה את נשמת ישראל היא העריגה הנפלאה לבניין בית-המקדש, ולהחזרת כבודו בתכלית שלמותו האידיאלית המקווה, שרק ציפייה זו מרוממת את רוח הדורות כולם, לדעת שיש תכלית נשגבה לחייהם והמשכן ההיסטורי, ובנקודה עליונה זו, גנוז כל עוז החיים של קישור האומה לארץ-ישראל. [מן הרב קוק, קובץ א', תרמ"ח]

יש אבני דומה, ויש אבנים לבבות. רבנו.

אמרה הסבתא לבית קוק בעוז של אמונה: 'אתן נוסעות לאלוהים קבור, ואילו אני... אני נוסעת לא-לוקים חיים'

ישראל. ומכל פינות העולם, גם מכל תפוצות הגולה, זרומות ועולות שפעות העבודה שבלב."

שמענו מפי רבנו סיפור מופלא אודות הסבתא לבית קוק:

פעם אחת נסעה הסבתא מרוסיה לארץ-ישראל ברכבת. בקרון איתה ישבו נשים נוצרות, שמגמת

בספר "להלכות ציבור" ישנו אוסף גדול של מכתבים וכתובים, שכתב מרן הרב צבי יהודה הכהן קוק זצ"ל. בסיומן כ"ד מתייחס רבנו לאמרה המפורסמת, אשר לצערנו כמה וכמה ממנהיגינו מצטטים לא אחת ומתייחסים אליה כאל הנחת יסוד: "ירושלים היא קדושה לשלוש הדתות."

הרב חולק כמובן על הנחה זו ואומר: "להם - לגויים - היא קדושה של קברים וחורבן. לנו - היא קדושה של חיים, קדושה של שלמותה ועיקרה של ממלכתיותנו, של השבת שכינתו ונבואתו בתוכנו.

"לנו היא כולה עיר הקודש והמקדש, משוש לכל הארץ. לנו - אבניה אבני חומת בית קדשנו ומשגב תפארתנו. וגם כאשר הוחרבו, אבני לבבות הם לנו ובשבינו. לנו היא המקום אשר בחר בחרנו באהבה מכל העמים ונתן לנו תורת אמתו. לנו היא נקראת בשמו של הקב"ה. ירושלים היא המקודשת מתוך כל ארצנו כולה ומחברת כלנו כאחד בהעלותנו כולנו להיראות פני ה' אלוהינו."

שלושים-ושש שנה לפני פרסום דברים אלה, בעיצומו של מאבק על הכותל, כתב רבנו מאמר בחוברת סיני שם הוא כותב בין השאר: "יש לבבות ויש לבבות - יש ליבות אדם, ויש ליבות אבנים. ויש אבנים ויש אבנים - יש אבני דומה, ויש אבנים לבבות."

כך כתב גם רבי יהודה הלוי בספרו 'הכוזרי':

"ישראל - לב האומות, לב האדם, והארץ ומקום קדשה בקרבה - הר הבית - שם לב העולם ולבם של

וספרתם לכם

הרב אריה שטרן - ראש מכון הלכה ברורה
ומועמד הציונות הדתית לרבנות העיר ירושלים

בעל כורחנו צריך להגדיר את מצוות ספירת העומר כמצווה מיוחדת, מצווה של אמירה בדווקא, על ידה כל אחד מבטא באופן אישי את המדרגה המיוחדת של כל יום ויום, וזאת א"כ כוונת המצווה - שכל אחד יחוש את העלייה מיום ליום. תחושה זו מתקיימת ע"י ספירה אישית בפה ולא בלב, ע"י האדם עצמו ולא ע"י שמיעה ממשהו אחר.

יש בהבנה זו גם להסביר מדוע אמרו שאף הנשים יקפידו לברך ולספור, וזאת משום שאין זו מצווה עשה שהזמן גרמא ממנה נשים פטורות, אלא זו מצווה שבאה להורות שימים אלו הם ימים מיוחדים כימי מועד, ובדאי כולם, נשים כגברים, צריכים להיות מודעים בכל יום לערכו של הזמן ומשמעותו ■

הדרך האחת והפשוטה יותר, היא שהתורה ביקשה ללמדנו שאין זו מצווה המוטלת רק על בית הדין כדרך שאמרו על מצות ספירת השנים לקראת היובל.

הדרך השנייה, מאידך, היא שיש ללמוד מן הדרשה הזו שמצוות ספירת העומר מוטלת ממש על כל יחיד ויחיד שצריך לספור בפיו ולא בלב, בעצמו ולא ע"י שישמע מחברו.

כך באמת נהוג הלכה למעשה, וכך מובא גם בדברי הפוסקים. אולם למתבונן בעיון אלו הן שתי הלכות מחודשות שצריכות הסבר, משום שלכאורה קשה מדוע נשתנתה מצווה זו ממצוות אחרות, כמו מקרא מגילה וקידוש, שיוצאים בהם ידי חובה ע"י שמיעה ואומרים ש"שומע כעונה".

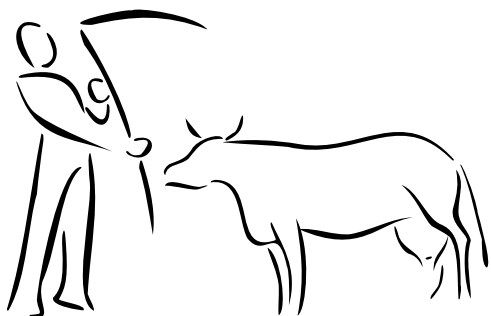
על דעת

פרשת המועדים תופשת מקום מרכזי בפרשת השבוע ובתוכה נמצאת גם מצות ספירת העומר המלווה אותנו בשבועות אלה.

ידועה שיטת הרמב"ם לפיו יש חיוב מן התורה לספור גם בזמן הזה, כלומר שהמצווה אינה קשורה בהכרח לעבודת המקדש, ולכן נראה שאפשר להגדיר את הימים האלה כימי מועד הבאים לחבר את פסח לעצרת.

על הבנה עמוקה זו ניתן ללמוד מכמה פרטים הלכתיים כדלהלן:

בסוגיה הנמצאת במסכת מנחות (ס"ה, ב') למדו מן הפסוק "וספרתם לכם" שתהא ספירה לכל אחד ואחד, וזו דרשה שניתן לפרשה בשתי דרכים.

מאידך אל יעלה על דעתנו לשברם ולדכאם. אף את יצרנו ניתן ללמד חכמה, בינה ודעת. משולים אנו לאותו חורש שאינו נותן לפרתו לחורש כפי הבנתה אלא מנתבה ומלמדה לצעוד ולחרוש על פי יעדיו הוא, למען פיתוח שדהו וריבוי תנובתו.

רק אם נשכיל לנהוג ביצרנו - בקנאה, בתאווה ובכבוד - כחורש בפרתו נצליח לזכות בד"ן ביום זיכרון התרועה עליו נצטוונו בפרשתנו ■

בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש (ויקרא כ"ג כ"ד)

ר' לוי בשם ר' חמא בן רבי חנינא פתח - "כה אמר ה' גואלך קדוש ישראל אני ה' מלמדך להועיל" (ישעיהו מ"ח) - מיסר אותך כמו שזה המלמד מיסר את זו הפרה. ג' שמות נקרא לו: 'מלמד', 'מרדע', 'דרבן' - 'מלמד' שמלמד הפרה לחרוש כדי שתתן חיים לבעליה, 'מרדע' שמורה דעת לפרה, 'דרבן' שמורה בינה לפרה. (מדרש ויקרא רבה כ"ט ז')

ציווי תקיעת השופר ביום הדין בראש השנה מביא את מדרשנו להשיא עצה טובה לכולנו כיצד לצאת זכאים ביום הדין בכל שנה ושנה. מנביע המדרש את דרשתו מתוך המילה 'מלמדך' בה בוחר ישעיהו הנביא לתאר את הקב"ה, המלמד את ישראל נבואות תוכחה קשות למען גאולתם. הלימוד אותו אנו לומדים מהקב"ה, קובע המדרש, לימוד בדרך הקשה הוא, ולכן נקרא הוא בשם 'מלמד' - מוט העץ הארוך והמחודד אשר באמצעות דקירותיו באחוריה לומדת הפרה שלא להתנצל בחרישתה ושלא לצאת מן התלם אליו מכוון החורש שמאחוריה.

אותו 'מלמד בקר' המכוון את הפרה בעת חרישתה זוכה בשפה העברית לשני שמות נוספים העשויים לתרום רבות לכולנו בעיצוב דרכי הפעלת כוחותינו ויצרנו - 'מלמד', 'מרדע', 'דרבן'.

◀ נקרא שמו **מלמד** שכן מלמד הוא את הפרה בדקירותיו לנצל את כוחותיה לתועלת העולם באמצעות פתיחת תלמים לגידול התבואה, ומלמדה שלא להפעיל את עוצמותיה מחוץ לתלם ולרמוס את כל הגדל סביב.

◀ שמו השני של המלמד הינו **מרדע**, וזאת על שם הדעת אותו מצליח הוא להשריש בפרה. דעת, מעלה מעל למידה היא, שכן הדעת הינה ההפנמה ורכישת התובנה כחלק מהתנהגותן ואישיותן. אף הפרה שלנו, בזכות המרדע, לומדת בסופו של יום לחרוש באופן יעיל וממוקד, ללא צורך בהצלפות וניתוב חיצוני.

◀ שמו השלישי של המלמד - **דרבן** - מבטא אף הוא שלב בדרכי הנהגת הפרה החורשת ורתימתה לפיתוח העולם ושדרוגו. ה'דרבן' מלמד את הפרה בינה - הבנת דבר מתוך דבר, הסקת מסקנות, אם אעשה כך אחטוף כ', אם דורבנתי מימין משמע עלי לפנות שמאלה'.

ענה מגיע המדרש לפסגת הרעיון אותו בנה קומה על גבי קומה.

אמר הקב"ה: ומה אם לפרתו עושה אדם דרבן ליצרו הרע שמוציאו מחיי העולם הזה והבא על אחת כמה וכמה.

אף אנו, קובע המדרש, מכוונים ומנהיגים את הכוחות העצומים אשר הופקדו בידינו, יצרנו. מחד - אל לנו לתת להם לפעול כרצונם ולהשתולל כפי הבנתם, אולם

מכללת אורות ישראל

מכללת אקדמית לחינוך

מייסודן של מכללת מורשת יעקב רחובות ומכללת אורות ישראל אלקנה

בואו לראות עתיד

מכללת אורות ישראל - ביה"ס לתואר שני

נמשכת ההרשמה לשנת הלימודים תשע"א

לתואר שני M.Ed.

לתכניות הבאות:

ייעוץ חינוכי

בקמפוס אלקנה
בדגש טיפולי ומיטבי
ימי א' (מהצהריים) וימי ג'

הלימודים בשני הקמפוסים יתקיימו בכיתות נפרדות לגברים ולנשים
אפשרות להסעות - מותנה במספר הנוסעים

אלקנה

גב' שרה יעקובי 03-9061341
saraykv@orot.ac.il
ד"ר שרגא פישרמן 03-9061200
shraga@orot.ac.il

מקרא וספרות חכמים

בקמפוס רחובות
באווירה תורנית
ימי א' לנשים וימי ד' לגברים

רחובות

ר' הגר"א ת.ד. 1106 רחובות
גב' רותי בנישתי 08-9485634
ruti@rehovot.macam98.ac.il
רכות נשים: ד"ר מרים סקלרץ 08-9485678
msklarz@mor.ac.il
רכו גברים: הרב יעקב מרגלית 052-8990510

נהלן ברגש

תרי קלי - משתמעי

הרב דני אליני - ר"מ כשיבת הסדר אור עציון

שאלה < שלום הרב, בישיבה בה אני גדל מחנכים אותנו לראות במדינת ישראל אתלחתא דגאולה. מה צריכה להיות התייחסותי כאשר אני נפגש עם דעות של רבנים המנוגדות בתכלית לכל מה שחונכתי?

תשובה < אכן היטבת לשאול. מחד גיסא, האמת היא - לוקית היא אחת ולא ניתנת לפשרות ואם כך הוא הדבר, הרי שכל דעה הנוגדת לדעתך, יש לשלול אותה בהחלט. ואולם מאידך ידועים לנו דברי חז"ל הקובעים ש"אלו ואלו דברי אלוים חיים". אכן הדברים תמוהים, כיצד ניתן לומר שגם המטמא וגם המטהר, שניהם מכונים לדעת אמת?

הפתרון לכך נעוץ בטעות בסיסית בתפיסתנו. ההסתכלות האנושית, נוטה להכריע בין שחור לבן, טמא או טהור. איננו מסוגלים לקבל מציאות מורכבת. האמת האלוהית, לעומתה, אינה כזאת. אמת היא, אחת היא וחד משמעית, אך היא מורכבת מגוונים רבים, שיחד מרכיבים את האמת בשלמותה ויוצרים הרמוניה אחת שלמה.

ניקח לדוגמא, יצירה של תזמורת בקונצרט, האם נכון לומר שהכינור או הפסנתר יכולים לעמוד לבדם בקונצרט ולחשוף את מלוא נבכי היצירה ללא הצ'לו או המצילתיים?

בודאי שלא. לכינור ישנם איכויות רבות, אך רק הצ'לו יכול להשלים אותו ולהעניק לו עומק מיוחד.

כך בדיוק צריכה להיות התייחסותנו למחלוקות בין רבנים.

עלינו להקשיב לצלילים השונים הנשמעים מכל שיטה ושיטה, ולהבין שכל שיטה תורמת נדבך נוסף לאמת. אשתמש בדוגמא שבה בחרתי, המאבק על ארץ ישראל. בישיבה בה גדלת חונכת לתפיסה ממלכתית הרואה במדינת ישראל ערך מוחלט של אתלחתא דגאולה. ערך זה גורר התייחסויות נרחבות לשאלת השירות בצה"ל, בסירוב פקודה וכו'.

מאידך קיימת תפיסה שאיננה מוכנה לכל פשרה בנושא ארץ ישראל, גם במחיר פגיעה בערכים ממלכתיים.

גם בעמדה זו מתגלה נדבך של האמת האלוהית בדבר של מסירות נפש על מצווה יסודית בתורה. אינך חייב להסכים לתפיסה זו, וטוב תעשה אם תגבש את עמדתך וזהותך על פי רבותיך, אך עליך להיזהר ולא לשלול על הסף דעות המתנגדות לדעתך.

עליך לדעת שדעה אחת, נכונה ואמיתית ככל שתהיה, תתקשה להכיל את האמת האלוהית בשלמותה.

דווקא ריבוי דעות, עוזר לאמת האלוהית להיחשף בשלמות.

עלי להוסיף ענין נוסף, ולצורך הבהרתו נחזור לתזמורת. הכינור יודע את יכולותיו ואת מגבלותיו, אך הוא חייב להחליט אם הוא כינור או צ'לו. אין כלי כזה שהוא גם צ'לו וגם כינור, החוכמה היא לדעת להיות כינור, אך להשאיר מקום גם לכלים אחרים.

הוא הדין לעניינינו, אסור שהתפיסה הזו תוביל את האדם לענווה שמשמעה שאין הוא תופס אף שיטה ונשאר 'לשבת על הגדר'. עלינו להרחיב עוד רבות בנושא, אך לסיום אסתפק בעוד הערה קצרה וחשובה. כאשר אנו שוקדים בלימוד בסוגיה, וישנה מחלוקת בין הקובץ שיעורים לבין הגר"ח מבריסק, נתייחס לשתי הדעות באופן לגיטימי, ויתרה מזאת, נזהר מאוד מלשלול דעה אחת על פני רעותה. הסיבה לכך נעוצה בתחושתנו שבכדי לשלול את אחת הדעות עלינו לצלול לבכי הסוגיה, ולפני שנעשה זאת נמנע מלהביע דעה.

הוא הדין גם בעניינים הקשורים בענייני אמונה. לפני שאתה מביע את דעתך, עליך לחוש שאתה מבין היטב את הנושא ולא מדקלם סיסמאות שמאחוריהם אין הרבה תוכן.

נמשיך לעסוק בנושא זה, אי"ה גם בשבוע הבא ■

עלילות המעצב'ינישו

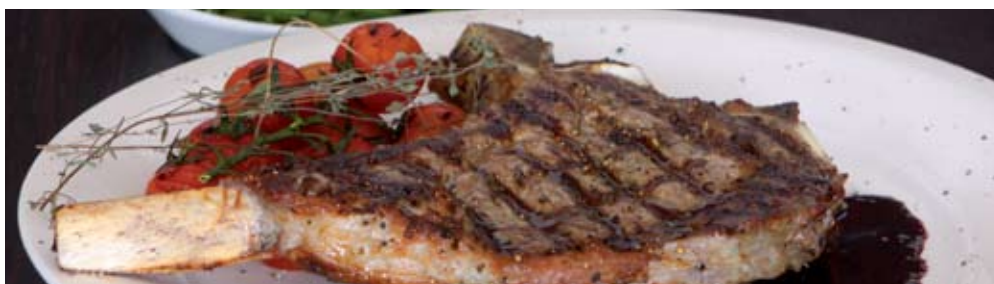
יוסי שחר

גילוי דעת

בעולם מחרימים טחורה מיהודה ושומרון?

גילידעת עושה העדפה מתקנת

החל משבוע הבא נפרסם מדי שבוע, על בסיס מקום פנוי, את פרטיו של עסק והצעות עבודה מיהודה ושומרון, רמת הגולן או של מגורשי גוש קטיף תובב"א המעוניינים להיכנס למדור זה מוזמנים לשלוח למייל: gdaat@pisrael.com

למאיר חזוני ורעייתו מזל טוב

לרגל בר המצווה
של יהונתן נ"י

מאחלים פרסומי ישראל ושות'

התפנה מנהל בתחום ניהול חברות חקלאיות

אקדמאי בעל נסיון עשיר,
ויחסי אנוש מעולים.

לקבלת קו"ח: ron_12@017.net.il

החלטנו לחסוך מכם את המילים ולתת לאוכל לדבר...

כשר למהדרין

ז'בוטינסקי 1, בניין דימול, הבורסה ליהלומים, רמת גן
טל. 03-7526222 | פקס. 03-7526223 | [wif.co.il](http://www.wif.co.il)
במקום חדר פרטי לישיבות וארועים עד 50 מוזמנים. טלח.

Artmeat
י"א רחל

מסעדה חלבית איטלקית למהדרין

אפשרות לעריכת ארועים עד 30 איש

10% הנחה למביא מודעה זו

רמת אשכול, פארן 7, ירושלים | 02-5815434

רעיית צאן שני ההפכים שאני עוסק בהם, צאן ומוסיקה, שניהם נוגעים בנשמה, משני כיוונים שונים. הנחת הזו של הכבשים נותנת לי שלושה לכתוב. בכלל, להתעסק עם בעלי חיים, דורש הרבה תפילות, כל הזמן. הדיר הוא מקום נפלא להתבודד בו.

מודל לחיקוי יש לי בן שהוא עיוור ונכה. עם כל הקשיים שלו, הוא לא מאבד אף טיפת שמחה בשום שלב שהוא.

מעריצים פעם, כשדיברתי עם הראל, הבן שלי, על כך שכל דבר שד' מביא לעולם יש בו טוב ויש בו פחות טוב, הוא שאל אותי מה טוב בהערכה. לא ממש הצלחתי להסביר לו מה טוב בזה, עד שפתאום נגשה אלי אשתו, ואמרה שהתקשרו מאיכילוב, וביקשו שנבוא לשמוח ילדה שחולה במחלה הנוראה. "היא ממש מעריצה אותך, זה יכול לתת לה המון כוחות אם תבוא", אמרה בת השירות. אז כנראה שגם להערכה יש עניין בעולם. נרגעת.

כלי נגינה כל כלי יש בו משהו מיוחד, רק חובה שהמנגן ידע את מקומו ואת המינון המתאים לו.

אורגני הדבר הכי אורגני, הכי בריא והכי טוב לאדם זה השמחה. אין בה צבעי מאכל, לא חומרים משמרים, והיא מרפאת כל מחלה.

הורדות אני מודה לד' בכל רגע ורגע שנתן לי קהל, שמבין שהיצירה מותנית בהסכם בלתי כתוב על פיו צריך לקנות דיסקים ולא לצרוב אותם. בסוף כל הופעה נוגשים אלי אנשים ומבקשים מחילה על שצרכו דיסק.

מעריך את החיות של אברהם פריד < בילה לאחרונה זמן איכות עם המשפחה > וממש לא רוצה להחליף תפקידים עם ראש הממשלה

רגע לפני ל"ג בעומר והוצאת כלי הנגינה מהמרתפים, הוצאנו מפלייליסט של גלגל"צ את המוזיקאי שהצליח להפיל את העורכים שם מהכסא, אודי דויד, ושמענו ממנו איזה טוב ה', מה טוב במעריצים, ומי המודל לחיקוי שלו

איזה טוב ה'? כל רגע ורגע, אילו פינו מלא שירה כים... על בוקר חדש, על ילד חולה שהבריא (ממש היום קיבלתי SMS כזה) על הופעה מרגשת, על עולם נפלא. עלינו מוטלת האחריות למצוא את היופי!

פלייליסט כשגלגל"צ הודיעו שנכנסנו לפלייליסט, היינו בדיוק באמצע המלטה בדיר. אשתי אמרה להם שאנחנו ממליטים עכשיו, ושנחזור אליהם יותר מאוחר. זה עשה שם קול גדול, פעם ראשונה שהם שמעו תגובה כזו. מאז החשיפה שם התראיינתי אצלם בכמה תוכניות. מדהים כמה זה חשוב החיבור עם הציבור הכללי, ולו רק בגלל שיש איזה איראני שמאיים, וכשנשכב יחד במארב, אנחנו חייבים להכיר אחד את השני.

גלעד שליט משתדל להזכיר אותו בהופעות ולהתפלל שיחזור מהה, יחד עם יונתן פולארד שאסור לשכוח אותו גם. העניין של גלעד כל כך מורכב, לא הייתי רוצה להחליף את ביבי בסיטואציה הזו.

מזמור אני לא מכיר באופן ספציפי את בית הספר הזה. באופן כללי, חשוב שנדע לצאת החוצה מהשטעטל, עם הרבה אמונה שזה רצון ד', ושלאפשר לעשות ובה' גם להצליח. אני לא שלחתי חומרים לתחנות הכלליות במשך הקריירה המוסיקלית שלי, עד שהם התחילו להשמיע. פתאום הבנתי איזה טעות עשיתי, ורק אז התחלתי לעבוד בצורה מסודרת, וקיבלנו ב"ה חיבוק חם. אני מאמין שבית ספר כזה ייתן ביטחון עצמי לאומן לעמוד גם מול העולם הגדול.

אברהם פריד גדלתי עליו, ללא ספק הוא מוכשר מאוד, בעיקר אני אוהב ומעריך אותו על החיות והשמחה שהוא נותן בהופעות.

מנהגי אבלות נוצר מצב שהזמן הזה של ספירת העומר אצל מוזיקאים הוא זמן איכות עם המשפחה, אולי זה גם חלק מהעניין להרבות באהבת חינו, כן, בתוך המשפחה. הלוואי שנזכה...

חסידות דווקא בדור שלנו, לעניות דעתי, הדבר הגדול זה לקחת מכל רב, ללמוד מכל חסידות את העניין שלה. אני מאמין שאז תבוא שמחה אמיתית, ומתוכה גם עבודת ד'.

גלי ישראל המעבר מלהתראיין עד עכשיו, לשידור תוכנית רגועה ביום שישי בצהריים, היא אתגר בכלל, לדבר בלי קהל, ולקבל פידבק רק אחרי כמה שעות, זה שונה ומעניין בשבילי.

גילוי חדש

לשאוב ממעיינות היצירה

אתן בכיתות ז'-י"ב? דתיות? כשרונית? גם אתן יכולות! לראשונה יערכו הקיץ מחנות יצירה תורניים, בשני תחומים - מחנה מוסיקה לבעלות נסיון בנגינה או בשירה, ומחנה אומנות הפתוח לכל בת עם ידיים יצירתיות. החוויה מובטחת! המחנות יערכו באולפנת כפר פינס בתאריכים י"ד אב. לפרטים ולהרשמה:

www.ulpanakp.org

חוסן ישועות

ספרו החדש של הרב מנחם בן יעקב, העוסק בעשרות סוגיות מהפרקים 'חזקת הבתים' ו'יש נוהלין' במסכת בבא בתרא, יצא לאחרונה לאור ע"י ישיבת עטרת ירושלים. ניתן להשיג את הספר במזכירות הישיבה, ברובע המוסלמי רחוב הגיא 51, ירושלים, או בטלפון 02-6284101.

מצלמים לדעת

ליחידת תצפית הפועלת בשיתוף פעולה עם הפורום המשפטי למען ארץ ישראל דרושים מתנדבים/ות לצילום אירועים תקשורתיים ביהודה ושומרון וברחבי הארץ. צילום בידאו או בתמונות. בנוסף - חיוני! תרומות של מצלמות חדשות תתקבלנה בשמחה. לפרטים: אמוץ - 052-6070083 tazpit9@gmail.com

למי שחולם ירוק...

טוסקנה | בגליל

הרחבה קהילתית בכפר שמאי

בלב נופים מדהימים ואוויר צלול, במרחק נגיעה מהכנרת, מהחרמון ומהר מירון, נבנה פרויקט "טוסקנה בגליל".

ההרחבה הקהילתית במושב המעורב כפר שמאי, מציעה למשפחות דתיות וילה בודדת על חצי דונם, עם אופציה לבניית 2 צימרים.

לכו בעקבות החלום עד טוסקנה... בגליל.

מכירת שלב א' הסתיימה. מכירת שלב ב' בעיצומה
החל מ- **849,000 ₪**

כפר שמאי בתנופה - בונים לך יוקרה

1-700-500-107 | www.romgalil.org.il

גילוי לב

!kdk

אני לא בטוחה שזו את שכתבת כאן שאני צריכה להיות פחות בררנית, אבל זה בהחלט מתאים לך.

אמנם את לא תמיד אומרת, והאמת שאת כבר לא צריכה, אני רואה את זה לפי הפרצופים שלך ולפי ההצעות שאת מציעה לי.

אני יוצאת כמעט עשר שנים ופגשתי הרבה מאד בחורים, טובים יותר וטובים פחות, כאלה שאהבת וכאלה שלא.

בשנים האחרונות אני מרגישה שאני כבר לא יוצאת לבד לפגישות, נראה לי שאת באה איתי ויושבת לידי בבית הקפה, ועל כל דבר שהבחור אומר יש לך מה להגיד, ואם לך אין, אני מגלה שאבא יושב בצד השני ועושה פרצופים משלו.

אני כבר לא יודעת מה אני רוצה, אין לך מושג כמה זה קשה לי. לחזור כל יום הביתה ולשבת איתכם לארוחת ערב כאילו אני ילדה שחזרה מבית הספר, אני מחייכת וצוחקת אבל בא לי לבכות.

כשטל התחתנה זה ממש שבר אותי. אחותי, שקטנה ממני בכמעט עשר שנים, התחתנה והשאירה אותי לבד איתכם. לא שהייתם החברות הכי טובות אבל לפחות לא הייתי לבד.

אלף פעמים היה לי בא לעזוב את הבית ולגור עם חברות שלי, אבל איזה רגש של מחויבות משפחתית משאיר אותי אתכם ועם הביקורת הסמויה גלויה שלכם.

אז כל מה שאני מבקשת זה קצת ספייס, תנו לי לנשום. תאמיני לי שאני רוצה להתחתן יותר ממה שאת רוצה שאני אתחתן.

אני יודעת שהזמן לא לטובתי אבל מדי פעם שומעים על סיפורים מעודדים כאלה על זוג שהתחתן בגיל שלושים ושלוש. בעז"ה יום אחד אני גם אוהיה הסיפור המעודד של מישוה.

אוהבך וכוףיך, e.k

ד"ר חוה אנקור
מאמנת אישית חזונית
מומחית במצבי לחץ ומשבר

שאלה:

קראתי את תשובתך במדור בשבת שעברה, ומצאתי את עצמי מזדהה עם השואלת גם אצלי הילדים כבר גדלו, אני מרגישה שחוקה בעבודה, אני מחפשת תירוצים ונעדרת, אפילו חברות העירו לי שאיני כמתמול שלשום, אבל אני פוחדת לעשות שינוי. שאלתי אנשים שאני מכירה, וכולם אומרים לי שלא כדאי, כי לא אוכל לחזור למקום הקודם ומה יהיה אם אכשל. אני שומעת המון קולות מבלבלים ואני חושבת שבאמת לא אצליח, ואני לרוב לא טועה כשאני מתכננת דברים. ובכל זאת... אני מתלבטת.

תשובה:

אני שומעת שאת רוצה שינוי ויחד עם זה חוששת ממנו מאד. כדאי לפגוש את החשש ולראות איך הוא ניראה. לבדוק בדיוק מה הם הפחדים, מה הקולות שאת שומעת ומה המחיר שאת משלמת על הבחירה או על האמירה שלא כדאי לשנות. כאן זה המקום להמשיך את המשפט "לא כדאי לשנות כי...". האם באמת יש לך תשובה? אם יש לך סימני שאלה לגבי צדקת דרך זה הזמן לעצור ולהסתכל קדימה. עולים קולות של פחד התחילי לפרק את הפחד, תנסי לדרג את הפחדים - מה הדבר הכי מפחיד ומה מפחיד מעט. דברי עם אנשים על הפחד שלך, התייעצי עם אנשי מקצוע. שימי לב איזה קולות עולים עם הפחד, כמו 'איך אוכל לעמוד בזה', 'אני לא מספיק מוכשרת', 'אני לא יודעת שום דבר בנושא הזה', 'יש אחרות עם הרבה יותר ניסיון', 'איך אעבור את הראיון אני לא יודעת לבטא את עצמי', 'חבל על הזמן אין לי סיכוי' (בטח יש

לך את המשפטים הקבועים שלך). לאחר דין ודברים שכזה - שבועדי מוכר לך - את לרוב עושה צעדים חזרה ל'ריבוע' שלך, סוגרת עצמך ונסוגה לעוד כמה שנות ייאוש ותסכול.

נראה מה אפשר לעשות אחרת?

בואי נתחיל לתרגל פעילות ל"ניקיון" הקולות האלה, קולות מחלישים שלא עוזרים לך. בואי נדמיין שאת עוצרת בתחנת דלק, ושם מודיעים לך שהיום מרוקנים דלק ממכונות ואין אפשרות לתדלק. את לא תחכי רגע מיד תימלטי משם, תספרי למשפחה ולחברות לא להתקרב לשם ומיד תחפשי תחנת דלק אחרת. בפעם הבאה תעצרי בתחנה שבה ממלאים דלק ובזכות זה תוכלי להמשיך ולנסוע. גם בחיים יש לנו תחנות, אנו בוחרים איפה לעצור ולקחת את מה שאנו צריכים כדי להגיע לנקודת היעד. חשוב לשמוע את הקולות החיוביים, המספרים לך שאת מסוגלת לעשות הרבה, שבעצם כבר עשית בעבר המון דברים. חפשי את האנשים שאומרים לך את הדברים האלה, מתוך כנות ואמונה בכוחות שלך. חפשי את האנשים שהעזו ועשו שינויים, מה הקולות שעזרו להם, למדי מהם ותחשבי מה את יכולה לקחת אלייך. בתקופה הזאת תשמרי מרחק מכל ה'נשמות הטובות', שמזהירות אותך השכם והערב. פעמים רבות הפחד שלהם מדבר מגרונם, וגם יש לו כל מיני הצדקות, את הפחד הזה את מכירה היטב והוא מחליש אותך. במקומו, את בוחרת בדרך חדשה שאת מטעינה את עצמך מידי יום במשהו אחד שאת בוחרת לך לדרך - מחמאה, משהו שאת מפרגנת לעצמך, ספר טוב, טיול קצר ועוד כיד הדמיון הטובה

הורים המעוניינים להתייעץ או לשתף את הקוראים במכתביהם מזמנים לשלוח למייל: gdaat@pisrael.com עבור "גילוי לב"

לאור ההצלחה, בתי אמנה ממשיכה בבניה בשומרון ומזמינה אתכם לסימפוזיה של איכות חיים!

הסימפוזיה נמשכת...

עינב

היישוב: דתי לאומי
הקהילה: 125 משפחות
הבית: חד משפחתי
105 מ"ר בנוי

המחיר: במקום 694,000 ₪
678,000 ₪

3 יחידות
אחרונות!

יקיר

היישוב: דתי לאומי
הקהילה: 250 משפחות
הבית: דו משפחתי
112 מ"ר בנוי + 80 אופציה

המחיר: 788,000 ₪

בית אחרון!

כדאל

היישוב: דתי תורני
הקהילה: 200 משפחות
הבית: דו משפחתי
156 מ"ר בנוי + 64 מעטפת

המחיר: 1,060,000 ₪

בית אחרון!

מרכז מידע אמנה: 1-800-260-240 | www.amana.co.il

איוק גדלין, שיווק, נכסים
רח' חובבי ציון 36, פ"ת,
טל': 050-5326929, 03-9303494

* המחירים צמודים למדד תשומות הבנייה מ/03

דעת ילדים

בחסות:

חידת השבוע

לגאמא אגמאט עוזאמא

פתרון ריבוע הקסם
מפרשת אחרי מות - קדושים:

כ	ע	ו
ו	נ	ע
נ	ו	כ

הזוכה משבוע שעבר:
נגה כהן מעפולה

ריבוע קסם והגיון

1. יבוא לקראתנו (כא, כ)
2. כיסה את כף רגלו ופסול לכהונה (כב, כב)
3. אם תחלק אחד תקבל מום (כא, יט)

1	2	3

תשובות שלחו למייל: yeladim@pisrael.com
עד יום שלישי הקרוב. בין הפותרים נכונה יוגרלו פרסים. בהצלחה!

בין אגמא ויקורא

"אפילו סנוטר טינה במעט, כאן סדרכו
להשיב לו שלום בקול נעים ומחזיר לו
עתה בקול רפה - עובר בלא תקום"

חילה טובה

יומן משלנו חשע"א

עשרות מדרשים,
סיפורי צדיקים,
חידות, מושגים
וטיפים שימושיים
לעבודת המידות.

נעשה בשיתוף פעולה עם
רבנים וגורמים חינוכיים מקצועיים
בהתאמה לילדים במלאי היסודי.

יומן משלנו
יומן עם ערכים

פרסומי ישראל ושות'

לפרטים ולרכישות מרוכזות 02-5350903 מאיר • פרסומי ישראל ושות' 02-5350903

אז איפה אתם בשבת הבאה?

אירועים, אירוח משפחתי ושבתות חתן במרכז הארץ
מתחם ירוק ורחב * חדר אוכל מרווח וארוחות כיד המלך
כשר למהדרין * בריכת שחיה אולימפית נפרדת ומקורה
לקבוצות מעל 50 איש * לפרטים: רבקי 02-5003988

פרסומי ישראל ושות'

גילדיעת

נעלה את שירת ירושלים על ראש שמחתנו

שירת ירושלים

באולמי שירת ירושלים תיהנו מאירוע מרגש, מיחס אישי וחם ומשירות מכל הלב.
בואו לחגוג בשירת ירושלים, זה מתגן בדיוק לטעם שלכם.

אולם מעוצב לאירועים ולכנסים | עד 600 מוזמנים | מיקום בכניסה לירושלים
אפשרות לחופה תחת כיפת השמים | שתי כניסות נפרדות | מבחר אפשרויות קייטרינג | חניה צמודה

למזמינים אירוע לחודשי אב-אלול הנדוניה עלינו...

מגוון מוצרי נדוניה יוקרתיים
מבית רשת פריד

ובנוסף: ש"ס מפואר - לחתן
ארבעה טורים השלם - שירת דבורה
שו"ע הבהיר, ביוני - הוצאת לשם

אולמי שירת ירושלים, רח' כנפי נשרים 64 ירושלים | 02-5002324 | 050-4140430